

Igal universumil on oma valitseja. Šokolaadiversumil valitsejaks on tihuke lilla mantliga põialpoiss. See lilla mantliga asjalik tegelane hoitseb oma universumi eest suure ühuga, sest kui keegi peaks Šokolaadiversumit meenustades pettuma, siis ei jäta see Šokolaadiversumist just parimat muljet.

Igal aastal jõulude ajal läheb suureks sabiniseks. Täpselt nii on ka sel aastal. Kõnet universumit paikneb suur vabrik, milles on meelitud karamellipurskkaavid, kummiööed ja valukoorevulkaavid, mis eriti meenustehooajal saajeli valmistuvad.

Ühel õhtul, kui tuli tellimus ühte lasteada, kus iga peridibeebi nõudis omale suurt kummitut kummi põli dilla mantliga põialpoiss eriti õnnelik. Nii uhket tellimust pole juba ammu olnud. Ta jagas töötajatele ülesanded kätte ning jättis endale selle kõige olulisema. Nimelt kavatses ta hakata valmistama lundsoolust kummitummu. Ta ajas endale ühted saapad jalga, andis vabrikuvõtmel õele ning asus nädalasele natsaretele.

Dilla mantliga põialpoiss ei otsustanud minna universumi suurimasse metsa. Selleks pidi ta ületama suure ja üleüldi paksudest ja nälgastest kummedest kumisea tüügi ja ületama kõrged mäed. Kui ta oli lõpuks jõudnud orgu, kus pidi see lumine mets olema, leidis ta enda eest vaid kummitu tügusi. Metsa polnud kusagil. Dilla mantliga päkapikk avas oma nutitelefoni Google Maps'i. Kaardi järgi oli ta täiesti õiges kohas. Huvitav.

Pärast mõningast arutelu iseendaga, otsustas lilla

